

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. april 2010
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2010-150-1669
Dok.: LW140387

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 781 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Lars Barfoed

/

Birgit Thostrup Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 781 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren redegøre for om tatovører, der f.eks. hjælper patienter med at genopbygge udseendet efter en ulykke med tatovering, er undtaget fra tatoveringsloven?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet om, i hvilket omfang der inden for sundhedsvæsenet anvendes permanent make-up i forbindelse med f.eks. genopbygning af patienters udseende efter en ulykke eller sygdom. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har bl.a. oplyst følgende:

”Sundhedsstyrelsen oplyser, at brugen af permanent make-up – i den oven for nævnte forstand – er kendt i det offentlige sygehusvæsen, om end ikke brugt i særligt stort omfang. Teknikken bruges i det offentlige sygehusvæsen især i forbindelse med rekonstruktion af bryster, når man skal ”tegne” brystvorter op, og i meget sjældnere grad til optegning af læbekanter og øjenbryn. Rigshospitalet har ansat en tatovør, men på de fleste andre sygehuse er det plastikkirurgerne, der foretager optegningen med permanent make-up. Der findes ikke regler for anvendelsen af permanent make-up inden for sygehusvæsenet.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan henholde sig til Sundhedsstyrelsens oplysninger.”

Tatoveringsloven indeholder ikke særlige regler for tatoveringer, som f.eks. udføres i forbindelse med genopbygning af patienters udseende efter en vansirende ulykke eller sygdom. Den daværende justitsminister tilkendegav imidlertid følgende under 1. behandlingen af forslaget til lov om tatovering:¹

”Den såkaldte medicinske tatovering falder efter min opfattelse uden for lovforslaget. Der er her ikke tale om tatovering i lovforslagets forstand”

Endvidere anførte Justitsministeriet i et svar til Folketinget under Folketingets behandling af forslaget til lov om tatovering følgende om de såkaldte medicinske tatoveringer:²

¹ Folketingstidende A 1965-66 sp. 3592.

² Justitsministeriets besvarelse af 31. marts 1966 af spm. nr. 10. Justitsministeriet blev spurgt om følgende: ”Unge under 18 år, der har haft ophold på institutioner, bliver ofte

”Det er almindeligt anerkendt, at der ved fortolkningen af enhver strafbestemmelse ”må tages hensyn til muligheden af, at en handling, der formelt stemmer overens med beskrivelsen (i loven), objektivt dog falder uden for dens område på grund af sin utypiske karakter”, jf. Hurwitz, Kriminalret, Almindelig del, s. 10.

Under lovforslagets 1. behandling er således omtalt, at ”medicinske tatoveringer” falder uden for forslaget bestemmelser (sp. 3580 og 3592).

Også sådanne ”overtatoveringer”, som udvalgets spørgsmål sigter til, vil under hensyn til deres begrundelse og den måde, hvorpå de udføres, kunne falde uden for forslaget regler.”

Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at tatoveringer, som udføres på et hospital som led i genopbygningen af en patients udseende efter en ulykke eller sygdom, ikke er omfattet af tatoveringsloven, herunder forbuddet i lovens § 1, stk. 2.